

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Secunda. De solemni comitatu, quo Beata Virgo in Templo à parentibus suis fuit præsentata, ac Deo oblata: vbi de recta filiorum educatione pulchra multa disseruntur, acriterque reprehenduntur ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

D. Bonau. in
opus. de vita
Christi c. 3.

in illa esse celebrandum, sed de modo illius absque virili opera, vt clarè indicant verba illa: *quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosca?* Refert autem S. Bonaventura: Beatam Virginem cuidam deuotæ scemina reuelasse, quotidie in templo hæc septem à Deo postulasse donas; primum, vt condignaretur sibi conferre vberissimam gratiam, qua illum ex toto corde diligeret; secundum, vt amaret proximum sicut seipsam, & omnia illa, quæ à Deo amantur; tertium, vt ea omnia odio haberet, quæ Deus detestatur; quartum, vt conferret sibi humilitatem, patientiam, ac reliquas virtutes, quibus gratiam magis illam redderet in oculis suis; quintum, vt liceret sibi hac felici sorte frui, vt videret, & coleret Virginem filium Dei parituram; sextum, vt præstaret ei promptam obedientiam ad perfectè obediendum Pontifici, qui in templo præsidebat; septimum tandem, vt conseruare dignaretur Templum, & eius ministros, ac vniuersum populum, vt illi perpetuo inferuiret.

HOMILIA II.

De solemnî comitatu, quo beata Virgo in Templo à parentibus suis fuit præsentata, ac Deo oblata: vbi de recta filiorum educatione pulebra multa differuntur, acriterque reprehenduntur parentes filiis, seu filiabus suis cœlibatum, aut vitam religiosam prohibentes.

Matth. 1.

VAMVIS prima facie hodierno Præsentationis Virginis festo, Matthæi Evangelium, quod solum nudam quamdam antiquorum Patrum nomenclaturam continet, minime congruere videatur, mihi tamen nullum illo aptius, atque conuenientius Præsentationi Virginis in Templo Ecclesiam

canere potuisse videtur. Sicut enim mos inoleuit in cutis Regum, vt, cum in palatium regale nobilis aliqua foemina de nouo introducitur, magna nobilium virorum eam stipantè caterua, honorificè deducatur: vt etiam cum Regina Hispaniarum Regi nubenda ex Germania, vel Gallia proficiscitur, non pauci Principes, ac viri clarissimi, quoadusque ad Hispaniarum Regis præsentiam veniat, concomitantur: non secus quidem, cum hodieca die nobilissima foemina Maria ex semine Abrahæ, orta de Tribu Iuda, clara ex stirpe David in palatium eorum regis ingressura, & velut Regina sponsa cœlesti sponso publico ritu nubenda sit, non incedit sola, sed illam honoris gratia concomitatur insignis Patriarcharum cœtus, quorum primum cõnumerat sacer Euangelista Abraham: comitatur potentissimorum Regum laudabilis numerus; quatuordecim enim enumerat Matheus inter quos primum fert David: comitatur prophetarum laudabilis numerus, ac fortissimorum Ducum inuincibilis exercitus, vt non immeritò posset tunc dici, quod de mystica illa Arca B. Virginem adumbrante i. Paralip. legimus: *David cum cantoribus deducebat Arcam fœderis cum iubilo: metio ergo sancta mater Ecclesia Euangelium præiens, viros clarissimos regis profapia Mariæ continens, in festo Præsentationis canit, vt omnes illi mysticè concomitentur regiam virginem in regale Templi palatium ingredientem. Sed præter hunc mysticum comitatum, adfuit & alia clarissima Angelorum, & hominum; Angelorum quidem, quia (vt D. Bernardus attestatur) Adfuit Virgini Angelorum protectio; asidebant enim illi innumerabiles multitudines Angelorum in eius protectione, p̄ eam enim credo, quod plurimas legiones habuit Angelorum ad custodiam, cum & Eliseus, vt legitur 4. Regum 6. Angelorum multitudinem habuerit ad sui defensionem. Hominum etiam clarissimorum celesti comitatu fuisse in Templum deducam, auctor est S. Germanus,*

1. Germ. ser. manus, qui beatam Annam Virginis
de Prae. Vir. matrem in hunc modum loquentem in-
 trodicit: *Vota mea reddo Domino, quae di-*
stinxerunt labia mea, & Virginum caeteras
coegi cum lampadibus, & conuocavi sacerdo-
tes, congregavi cognatos meos, omnibus dicens:
Congratulamini mihi, quod hodie mater, &
productrix effecta sum non Regi terreno meam
offerens filiam, sed Deo caelesti. haecenus san-
ctus Germanus, Specialiter tamen de die
*Præsentationis Georgius Nicomedien-
 Archiep.* Archiepiscopus, vt refert Surius tom. 1.
Lurum. Angelorum chorum Virginem ad Tem-
 plum comitatum esse ait: vnde Gregorius
 Archiepiscopus Nicomediae, oratione
 de exitu sanctissimæ Dominæ Dei paren-
 tis, quando fuit oblata in templo, excel-
 lentiam huius doni admirans, ad tem-
 plum ipsum quasi rationis particeps ef-
 fet, in hunc modum alloquitur: *Dilata a-*
tria ad excipiendam latiore, quæ sub aspe-
ctum cadere, & non cadere conpeta est crea-
tam naturam, in qua comprehensus, qui com-
prehendi non potest, vniuersi latitudinem redegit
in angustissimum.

Illud in hac oblatione ad humanos
 mores componendos primo loco expen-
 dendum occurrit, quod parentes Virgi-
 nis sollicitam curam adhibuerunt, in red-
 dendo Domino votum, quod ei polliciti
 fuerant, prolem videlicet suam Templo
 dicaturi. Nouerant enim illud Ecclesia-
 stici: *Si quid uouisti Deo, ne moreris reddere,*
duplicet enim ei infidelis, & stulta promissio:
 vnde Salomon Proverb. 25. uouentem
 infidelem in reddendo vota sua elegan-
 ter comparauit nubi pluuiam promit-
 tenti, sed nunquam illam exhibenti: *Nu-*
bes, & ventus, & pluuiæ non sequentes, vir
gloriosus, & promissa non complens: alludit
 ad id, quod frequenter accidit; persæpe
 enim apparet nubes caliginosa, à qua, di-
 ces, terram copiose fore irrigandam; pos-
 tea tamē tantā portendit siccitatē, vt nō
 nili uentū, tonitruū, & fulgur reddat: ad
 eū modū multi seruēti animo magna vo-
 ta emittentes, postea verō nihil implētes,
 quasi mēdaces nubes esse perhibētur, hos

pessimiles existimo illis, qui versus fontē
 ad hauriendā aquā pergentes, postquam
 urnā impleuerunt, continuō fonti nullā
 eius rationem habentes, terga uertunt: sic
 ingrati homines ad diuinæ largitatis per-
 eamem fontem accedentes, postquā desi-
 derij sui cōplementum obtinent, ab illo
 inexhausto fonte bona, quæ appetierant,
 haurientes, continuō ingratitude vitio
 torpentes, diuino huic, ac pœrenni fonti
 terga uertunt, de quorum hominum ge-
 nere Deus conqueritur dicens: *Uertentur*
ad me tergum, & non faciem: non sic certē.

Illud existimo interessē discrimen in-
 ter *propositum* nudum, & *votum* aliquid
 efficiendi in Dei honorem, quod inter
 glaciem, & crystallum; sicut enim glacies
 calore illam inuadēte in labilem aquam
 resoluatur, crystallus autem, etiamsi ve-
 hementer incalescat, soliditatem suam
 retinet, nullamque in aquam iacturam
 resolutionis patitur; sic propositum nu-
 dum eius naturæ est, vt velut glacies fac-
 ile à proponētis voluntate dissoluatur; at
 voti obligatio eam sortitur conditio-
 nem, & naturam, vt instar solidissimi
 crystalli, uouētis voluntatem in bono
 firmiorem, ac solidiorem, & ad obser-
 uantiam diuinæ legis prouentem red-
 dat; vnde ionas dicebat: *Ego autem quæ-*
damque uoui, reddam pro salute Domino: id-
 que probē etiam agnoscentes Virginis
 parentes, postquā ab illo diuinæ largitatis
 fonte desideratam prolem hauserāt, quo-
 citius potuerunt, voti sui, velut solidissi-
 mi instar crystalli, obleruatores, illā Do-
 mino in Templo obrulerūt. Genebrardus
 in sua Chronographia cōmemorat, quod
 Antiochus Sedetes præstantem Taurum
 cornibus auro ductili obtectis, bdelliis,
 omniq; preciosorum lapidū genere cin-
 ctum, purpureo panno, & summi precij
 ornamentis opertum, cum uasis aureis, &
 argenteis aromatum plenis, in Hieroso-
 lymitanum Templum misit: præclarum
 sanē sacrificium, quo (vt nonnulli asseue-
 rant) præclarior templum nunquam uide-
 rat: at in comparatione huius, quod ho-

Jerem. 2.

Iona. c. 2.

Genebr. lib. 2
in sua Chrō.

dierna die Anna offert in templum, longè inferius; non enim taurum purpura, auro, gemmis, & similibus ornatum, sed cunctis Seraphim puriorem, ac præstantiorem Virginem, aurea charitate, purpurea paciëntia, sapphirina virginitate, smaragdina humilitate, aromatica oratione, ac fulgentibus aliorum coelestium donorum pyropis ornata, in templo Altissimo offert.

Ludi. II.

Sacra Scriptura commemorat in lib. Iudicum, Iephte filiam suam virginem in holocaustum Domino mactasse, quod in hunc modum contigit. Cum ipse proficisceretur ad bellum contra filios Ammon, votum vouit Domino, quod si victor euassisset, primum, quod egrederetur de domo sua, & illi occurreret, illud ipsum occidēs offerret Domino: accidit autem, quod ei victoriam reportanti, & in domum suam reuertenti occurrit vnica filia, quam obtulit Domino in holocaustum, peracto duorum mensium tempore, quo ipsa suam deplorauit virginitatem: non dissimiliter Ioachim vir beatæ Annæ post multum temporis elapsum à matrimonio inito, cum illa nullam prolem habuisset, hoc votum Deo vouit, quod si sterilitatis, & infœcunditatis difficultatem vinceret, per proli generationem, primum, quod occurreret ei de domo sua, hoc est, primum fœtum, qui de vtero Annæ prodiret, Domino offerret, vt in Templo ei deferuisset: accidit, vt de uicta naturalis infœcunditatis difficultate, primum, quod illi occurreret, fuit beatissima Virgo, vnica patri suo, sicut filia Iephte, & illam, vt pollicitus fuerat, ætatis ritum annorum in tēplo obtulit Domino. Solū id in hac historia inuenio discriminis, quod præterquam Iephte, vt dixit D. Hieronymus in eum locum, in vouendo fuit imprudens, & in implendo impius; Anna verò in vouendo, fuit sapiens, & in implendo religiosus; præter hoc (inquam) illud agnosco discrimen, quod & in commendationem Virginis cedit, quod filia illa Iephte suam virginitatem

deplorauit, quia maledictæ erant steriles; at beatissima Virgo nō solū suā virginitatē nō plāxit, sed summo iubilo eā semper illæsam seruauit, nec sterilitatis maledictionem sustinuit, quæ gaudia Matris habuit cum virginitatis pudore coniuncta.

Sed præter istam Iephte historiā, aliam lego Annæ matris Samuelis in principio libri primi Regum, quæ adamussim adumbrat hanc, quam beata Anna Virginis oblationem in templo fecit, cuius, & meminisse sanctus Gregorius Nissænus, & Nicæphorus. Ambæ istæ fœminæ erant nuptæ, ambæ steriles, ambæ ob sterilitatem afflictæ, ambæ in tēplo Dei frequentes, ambæ prolem suam Deo offerre promiserunt, ambæ precibus à Deo fœcunditatem estlagitarunt, ambæ illam impetrādi firmissima fiduciā, & spe non caruerunt, ambæ desiderij sui complementum obtinentes, partum suum feliciter ediderunt, ambæ tandem prolem suam Domino in Templo religiosè obtulerūt, atque sacrarunt. Quod si S. Chrysostomus de oblatione illius primæ Annæ matris Samuelis filium suum in Templo offerentis, dixit: *Suorum viscerum facta est immolatrix*, quid quæso dicendum arbitramur de hac nostra celebriori Anna, offerente Deo vnica filiam dilectissimam, ac Dei Matrem futuram? Ausim dicere, meritum eius Abraham merito inferius non fuisse: immò si oblationē eius ex rei oblatæ excellentia pensemus, tanto Annæ oblatio oblationē Abraham excelluit, quanto Virginis sanctitas Isaac sanctitatem superauit. Facta quidem hac oblatione contemplet Virginis parentes verba illa 1. Paralip. 29. sibi vsurpasse: *Cuncta que in celo sunt, & in terra, tua sunt, tuā Domine regnum, & tu es super omnes principes; tua sunt omnia, & que de manu tua accepimus, dedimus tibi: respice Domine de domo sancta tua in nos, & inclina aurem tuam, & exaudi nos; aperi oculos tuos, & vide etc.*

Atque ex hac religiosa B. Annæ obseruantia, duo valde vtilia documenta omnes parentes elicere moneo; primum,

Vt.

D. Hieron.

vi filios, ac filias suas, non profane, sed
 pie, ac religiose instituendi sollicitam cu-
 ram habeant; sunt enim non pauci pa-
 rentes, de quibus Dauid dixit: *Quorum fi-
 lij, sicut nouellæ plantationes in iuuentute
 sua: filie eorum compositæ, circumornatæ, ut si-
 militudo Templi: quasi diceret; quorum fi-
 lij & filie propter prauam parentem edu-
 cationem, nihil aliud curant, quàm ex-
 ternum amictus splendorem, cui ad eò va-
 cant, ut simulacrorum, ac imaginum Tem-
 pli ornatum longo interuallo excellent:*
 Heu, cum præcipuam curam in eorum
 animis rectè instituendis adhibere debe-
 rent, totam in exornandis eorum corpo-
 ribus misere, ac vane impendunt. vnde
 illis merito dixit Chrysostomus: *De-
 siderant valere illos in hoc seculo, & cu-
 rant quid passuri sum in alio.* Antiqui cer-
 gentes non ignorarunt, quantum vti-
 litatis bona filiorum institutio secum af-
 ferret; nam de Philippo Macedonum
 Rege narrat Plutarchus, non tam gauisum
 fuisse ob natale filij sui Alexandri,
 quàm quod eo tempore nasci cõtigisset,
 quo illi Aristotelem Philosophiæ Principem
 in Magistrum, ac pedagogum ad-
 hibere poterat. Plutarchus deinde in suis
 moralibus non longè ab ea Spiritus san-
 cti sententia recedens: *Tu virga percuties
 eum, & animam eius de inferno liberabis:*
 eruditè satis dixit, quod licet nouella ar-
 boris planta in sinistram partem defle-
 scente, si in principio eius obliquitati
 non obstes, postea in dies magis in ob-
 liquitate sua inueterascit, & ad rectitudi-
 nem recipiendam ineptior redditur: Et
 quemadmodum quantumcumque tellus
 fecundissima sit, si aratri ferro eam non
 profcindas, aut ligone effodias, nullum
 frumenti fructum tibi referet; & sicut fe-
 rox, & indomitus equus, nisi eius maxil-
 las in campo constringas, & pungenti cal-
 caris aculeo efficiem eius petulantiam
 compescas, ferocitatem nunquam amittit:
 ac tandem, sicut in cera molli facilè
 sigilli figura imprimitur, si tamen illa
 nimium induruerit, difficillimè sigilla-

rem imaginem in se recipit; Non diffi-
 militer, si vos, o parentes, filios vestros in
 infantia, in pueritia; imò, & iuuentute
 in sinistram partem descedentes, bonæ
 institutionis virtute non dirigitis, si acti
 verborum increpatione lasciuientes eo-
 rum appetitus non profcinditis, si ferrea
 correctionis virga ellrenatam eorum vi-
 uendi consuetudinem imperiose nõ co-
 ercetis; ac tandem, si id opus fuerit, va-
 riis suppliciis induratos eorum animos
 non emollitis, vosmet ipsos, & illos in æ-
 ternæ damnationis baratrum præcipi-
 tes fertis; experientia enim satis exploratum
 habemus illam tritam valde Hora-
 tij sententiam.

*Quo semel est imbuta recens, seruabit odore
 Testa diu.*

vnde de celebri illo Lacedæmoniorum
 legislatore Lycurgo legimus (id referen-
 te Plutarcho) quod vehementer Lacedæ-
 monibus suadere desiderans, quantum à
 pueritia ipsa, bona filiorum institutio in-
 teresseret, ut deinceps in iuuentute, & senec-
 tute bonorum operum fructus produce-
 rent, duos canes catulos hac industria e-
 ducavit, vnum in culina inter tripodes,
 cacabos, & sartagines; alterum verò in
 in agresti sylua in venationibus; postea
 verò Lacedæmonii in vnum congregatis,
 propositis in medio Theatri cacabo,
 seu olla carne cocta plena, ac lepore hac,
 & illac circumcurante, canes illos in cõ-
 spectu eorum produxit; quorum in culi-
 na inter cacabos, & ollas educatus, nihi-
 li faciens leporem, continuo cacabum,
 seu ollam festinus inuasit; alter verò in
 rure, venationi vacans, enutritus, confe-
 stum leporem, spreta ollæ carne, insectari
 cepit. Ecce ergò, inquit tunc Lycurgus,
 o Lacedæmonij, adamussim expressum
 commodum bonæ, & nocuentum prauæ
 filiorum institutionis; qualis enim
 illa fuerit in pueritia, tales procul dubio
 pariet fructus in iuuentute, & senectute.
 Sed, quid opus est Ethnicorum exemplis,
 vbi sacra, ac diuina suppetunt documeta?
 Cum enim Deus in Leuitico præcepit

Leuit. 1.
 Cum enim Deus in Leuitico præcepit
 tibi

Plat. 145.

D. Chryso-
stomus in
1. cor. 13. in
Matth. 2.Plutarch. de
Philipp. Mac-
cedon. Rege.Plutarch. in
suis mor.
Præf. 23.

Plat. 31.

Horatius.

Plutarch.
vbi supra.

Leuit. 1.

sibi offerri agnos anniculos; & in libro Numerorum iussit, ut vitula ei in oblationem daretur, quæ nunquam portauerit iugum; quid aliud parentes docet, nisi, ut filios suos diuinis obsequiis à pueritia sua mancipare satagant, antequam peccati, aut Sataanæ iugo subesse assueuerint, ut enim testatur D. Iohannes, ipse vidit, quod Draco mulieris partu apertis faucibus expectabat, ut continuo illum deuoraret; quod non obscure indicat, quam sollicita, ac diligenti cura opus sit parentibus, ne filij eorum, antiqui serpentis veneno in pueritia inficiantur. Cum etiam in Deuteronomo hoc mandatum Deus promulgare fecit: *Si genuerit homo filium contumacem, ac proteruum, qui non audiat patris, aut matris imperium, & coërcitus obedire contempserit, apprehendent eum, & ducent ad seniores ciuitatis illius, dicentque ad eos; filius iste noster proteruus, & contumax est, & c. comestationibus vacat, & lapidibus eum obruet populus ciuitatis, & morietur, ut auferatis malum de medio vestri: quid aliud hoc supplicij genus indicat, nisi quantum nocementi peruersa pariat filiorum educatio, ac licentiosa eorum viuendi ratio? Percutite ergo parentes correctionis virga filios vestros, alioquin illi grauiore supplicij virga vos ipsos afficient? Ut enim narrant Alexander ab Alexandro, & Iouianus Pontanus; cum quadam matre filij sui domestica quædam, ac modica furta non increpante, ille externa alia grauiora commisit, ob quæ suspensio adiudicatus fuit; dum ad supplicij locum duceretur, fingens se matri, quam in itinere offendit, secreti quidpiam dicere velle, auri eius os admouens, aurem dentibus euulsit, hæc continuo proferens: si ob minora illa, ac puerilia furta me dure increpastes, in grauiora non incidissem, nec ad hoc supplicij genus venissem. & S. Bernardinus sermone 17 de Euangelio æterno, simile quidpiam de alio commemorans, qui dentium morsu nasum patri amputauit, subiungit, quod audiens id prudens quædam mater, acriter increpans filios, ac latera eorum tundens, dicebat: non mihi nasum amputabitur. longè quidè ab hoc periculo aberant celeberrimi illi duo antiqui patres, Iob, & Tobias, quorum primus sacrificium offerebat Deo: *Ne forte peccauerim filij mei: ut ipse aiebat: secundus verò filium suum hac pietate instruebat: Omnibus diebus vitæ tuæ in mente habeto Deum, & caue, ne aliquando peccato consentias, & prætermittas præcepta Dei.* quod si hæc, & similia bona documenta præstantes (ut credibile est) sanctus Noë, & Dauid, ille à duobus filiis derisus; hic ab Abalione acri persecutione infestatus fuit, quid quæso mali peruerse educati filij aduersus parentes non molientur? Vnde Incognitus super Psalmum 143. in ista verba iam præcitata: *filij tui sicut nouelle: ait: à filiis tuis caue, si filijs abundas, & non diuisijs filiorum amore, miser es, si filijs abundes, & diuisijs, insidiatore illos habes, quia quanto ditior es, quantoq; potentior, tanto amplius insidiantur vitæ tuæ, & mortem tuam querunt.**

Secundum documentum, quod ex pia, ac religiosa Annæ oblatione parentes colligere debent, illud esse arbitror, quod inurbanitatem eorum apertissime damnat; qui Deo prolem suam oblaturi, ex filiis quidem ingenio hebetiorem, & corpore deformiorem, ex filiabus verò facie turpiorem ei offerunt; imitatores quidem facti tum antiqui illius Chaim, qui imbecilliora, ac deteriora Deo offerebat, tum illorum, de quibus ait Matthæus, quod obtulerunt Christo omnes male habentes. Reuocate quæso, o parentes, in memoriam, quod præcipiens Deus olim animantium primogenita sibi immolari, asinum excepit, dicens: *Et non immolabis asinum: quid quæso aliud primogenitium asinæ, quod inter omnia animalia insipientissimum, & stolidissimum est, significat, nisi stolidum, & insipientem filium, quem Deus itaquam statui religionis monastico ineptum minime sibi offerri desiderat? immò, si rem altius*

Apocal. 12.

Deut. 21.

Alexan. ab
Alexandro
l. b. i. genial.
dierum c. 1.
Pontan. l. 1.
de liber. c. 9.

Jerem. 7.
Patres suc-
cendunt ig-
nem, & mu-
lieres cõper-
gunt adipe,
ut faciant
plac
S. Bern. ser.
17. de Euañg.
æterno.

Iob. 30.

Tob. 4.

Genes. 9.
2. Reg. 11.

Psal. 143.

Genes. 4.

Matth. 14.

Exod. 11.

alios patres considerent, facile reperient, nullam viuendi rationem magis prudentia, immò, & sapientia indigere, quam monasticam; vbi, cum tanta sit conditio, & ingeniorum diuersitas, difficillimum est omnibus coaptari, vt Paulinum illud documentum impleatur: *Omnibus omnia factus sum*: Quid quod ad sustinendum superbum, aut imprudentem Prælarum non solum insigni patientia, sed & singularissima opus sit prudentia, qua ceteri stolidi, & insipientes homines omnino carent. Sed, & parentes, qui facie, & corpore turpiorem filiam Deo cõfecerant, meminisse deberent, quod Deus olim etiam animalia, que sibi offerebantur, volebat esse pulchra, & omnis maculæ expertia. vnde in Leuitico ait: *Si de bobus voluerit offerre, marem, siue fœminam, immaculatum offerret Domino*: & apud Ezechielem: *Offeres vitulum de armento, immaculatum*. hæc quidem omnia (vt ait Apostolus) *in figuris contingebant illis*: significare enim per illa Deus intendebat, preciosiora, atque pulchriora, non deformiora, sibi esse offerenda, vt primus ille munerum oblator Abel nos docuit, sacra Scriptura testante, quod de adipibus gregis sui obtulit Deo, ob quod meruit id, quod statim sacer textus subiunxit: *Et respexit Dominus ad Abel, & ad munera eius: ad Chaim verò, & ad munera illius non respexit, vt potest, quia de adipibus non erant, sed de deterioribus.*

Tandem singularis hæc amborum parentum B. Virginis cura de offerenda illa in templo, clamat aduersus parentes, qui filijs, aut filiabus suis religiosam vitam, aut cœlibatus statum prohibent hos, quæso, non me, sed præcos Ecclesiæ Patres audiant, quid in hoc genere argumenti edixerint. D. Ambrosius sic eos alloquitur: *Si hominem amarent filie vestre, per legem possent eligere quem vellent; quibus igitur hominem eligere licet, Deum non licet? bonum est, si Virgini studia parentum, quasi flabra, vt oris aspicient*: D. Hieronymus ad Euriam, sic aduersus parentes excandescit:

filijs magis sunt Christi, cui renascuntur non es eius, cui nata es, sed cui renata, & qui te grandi precio redemit sanguine suo: videns etiam D. Hieronymus amorem parentum erga filios esse absque prudentia, & scientia, subdit: Pium parentis amorem intellige, cui, vt amorem in te tribuam, amoris scientiam non concedo: parentes quidem illos non dissiteor eam habere, qui filios religiosæ, sanctæque vitæ mancipare sciunt: qua scientia illi sine dubio carent, qui mundi mancipia magis feci eligunt, quam religiosæ vitæ se tradere. Coniungunt his omnibus egregia, quæ cecinit carmina Gregorius Nazianzenus:

Vos ego conuerso iam nunc sermone parentes, Nazian. Alloquor, in quorū manib. iacet, arbitrioq; Gloria virginæ, vel fœda infamia prolis, Ac simul ad charos, etiam dabo dicta propinquos.

Et quibus ætatis commissa est cura tenellæ. Haud decet, haud fas est, magni signentur cogere.

(parente, Nemo igitur stolidæ vanissima gaudia carnis Dum sequitur, Christi que flagrat amore, puellam,

Inuitam ad thalamos reuocet, veneremque molestant,

Ac velut hærentem saxo affixumq; rigenti, Polydon, aut volucres tentet depellere nidus.

Quod si hæc parentes non terreat, terrete, ac contremiscere faciat sacrosancti Concilij Tridentini Decretum, anathemate damnans sessione 25. cap. 18. parentes, vel consanguineos, vel quoscumque alios, tam laicos, quam ecclesiasticos, qui alicuius scœminæ voluntatem accipere ad habitum religiosum, vel votum castitatis emittendi, quoquo modo impederint. Quod si neque spiritualem penam expauescant, temporalem saltem pertimescant, quia, vt experientia non semel comprobauit, huiusmodi parentes Deus è vita tollit, vt filijs ad capessendū sanctius vitæ genus tollat impedimentum: vnde D. Ambrosius referens, Virg. *gineem quandam, quæ altari hærebat, lib. 1. de cum ei à quodam diceretur: Si pater tuus Virg. viueret,*

D. Hierony.

Gregor.

Nazian.

Concil. Trid.

sess. 25. c. 18.

D. Ambrosi.

viueret.

vinere, in nuptiam te manere pateretur? ait, continuo respondisse: Ideo fortasse defecit, ne quis impedimentum posset afferre. Quid plura meminerint quales parentes religiosæ vitæ, aut cœlibatus statum filiis suis prohibentes, per similes exsistere tùm Pharaoni, & reliquis Aegyptiis prohibentibus Israelitis exitum à captiuitate Aegyptiaca, & ingressum in terram promissionis; tùm etiam impio Herodi, quia sicut ille Christum recens natum acriter persequutus fuit, ita ipsi eundem in animis filiorum per propositum vitæ religiosæ recens conceptum herodiana crudelitate enecare contendunt. Meminerint deinde D. Hieronymum aduersus Heluidium tam pie, quam acurè dixisse: *Virgines fructus esse nuptiarum; unde meritis steriles se putare debent, si nullum hunc non producant, fecundos vero, cum qui virginitatem colant, filios, filiasque protulerint: immo addit D. Hieronymus pro sua insigni pictate in epistola ad Furiam, parentes non implere mensuram nominis patris, aut matris, dum filios, aut filias Deo rō consecrant: Pater, inquit, impleat nomen suum, lateris filiam genuisse Christo, non saeculo: Ad extremum meminerint huiusmodi parentes, ingressum religionis suis filiis interdcentes, in extremo Dei iudicio rationem reddituros non solum peccatorum, quæ propter permanentiam in saeculo commiserunt, sed, & bonorum operum, quæ religionem ingredientibus, effecturi forent, vt Regis Achab historia ad amissum representat. Nam 4. Reg. 9. cum Iehū iudex à Deo creatus esset contra impietatem Regis Achab, eo, quod iniuste occidisset Naboth, ait sacer textus, Regem Achab morte plectendum esse pro sanguine Naboth, & pro sanguine filiorum eius. & tamen certum est, nullum eius filium occidisse, ait nihilominus filiorum eius sanguinem effudisse, quia præmatura, & anticipata patris morte gerendam ab eo prolem impediuir; non secus, qui filios religiosam vitam agere prohibent, omnium bonorum for-*

tus, quos in religione edituri essent, sibi in extremo Dei iudicio fore imputandos, ceterò sciat. Cui sit honor, & gloria in saecula saeculorum. Amen.

HOMILIA III.

Prosequitur B. Virginis Presentationem, & oblationem ab eius parentibus in Templo factam, dum illam Deo, tanquam aureum vas preciosissimis gemmis ornatum, in diuinum eius obsequium obtulerunt.

VM Beata Virgo non solum paritura esset Templi Dominum, sed, & propriis sanguinis sui expeasis edificatura templum illud deitatis, humanū Christi corpus, quod, Templum ipse vocauit: *Soluite templum hoc, & iterum reedificabo illud: nulli aptius commemorari debuit, quam in templo Domini; & ideo Spiritus sanctus ad id eam inuitans, nunc ei dicebat: Veni in hortum meum, soror mea sponsa, veni electa mea, & ponam in te thronum meum; nunc ille suggererebat: Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui, & concupiscet Rex decorem tuum. Audiuit sanè B. Virgo Dominum sibi loquentem, & vt audiens subaudiret, ac diuinæ vocationi citius obsecundaret, parentes suos sollicitabat, vt, quæ iam triennis esset, sanctissimæ Triadi absque vlla mora illam in templo presentarent, debitamque Deo ipsius oblationem non vltra differrent. Marianis precibus parentes Virginis annuentes, confestim dilectissimam filiam in templum adduxerunt, preciosissimam, & inestimabile illud munus religiosè, & liberaliter Domino donantes. Sanè, licet Deus ditissimus sit, nec nostris indigeat muneribus, vt cecinit ipse Dauid: *Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges: placet nihilominus ei, vt in supremi dominij illius recognitionem,**

Exod. 5.

Matth. 2.

D. Hierony.

D. Hierony.

4. Reg. 9.